

76

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą.

Na podstawie art. 303 § 1 oraz w związku z art. 160 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1975 r. w sprawie uprawnień pracowniczych osób wykonujących pracę nakładczą (Dz. U. z 1976 r. Nr 3, poz. 19 i z 1985 r. Nr 37, poz. 175) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 3 skreśla się,
- 2) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. W braku odmiennych postanowień umowy zakład pracy jest obowiązany zapewnić wykonawcy surowce, materiały lub inne przedmioty oraz narzędzia, maszyny i urządzenia niezbędne do wykonywania pracy nakładczej, jak również do utrzymania w należyłym stanie technicznym maszyn i urządzeń — z wyjątkiem bieżącej konserwacji.

2. W razie niewykonania przez zakład pracy obowiązków, o których mowa w ust. 1, i przez to uniemożliwienia wykonania miesięcznej ilości pracy określonej w umowie, za czas niewykonania pracy wykonawcy przysługuje wynagrodzenie obli-

zione jak za urlop wypoczynkowy, jednak nie wyższe od wynagrodzenia uznanego aktualnie za najniższe dla pracowników gospodarki uspołecznionej.”

- 3) po § 12 dodaje się § 12a w brzmieniu:

„§ 12a. 1. Wykonawcy przysługuje odpłatność z tytułu użytkowania w pracy nakładczej maszyn, urządzeń i narzędzi stanowiących własność wykonawcy — w wysokości odpowiadającej wartości ich odtworzenia.

2. Zasady stosowania odpłatności, o której mowa w ust. 1, określają zakładowe regulaminy pracy nakładczej lub umowa.”

- 4) po § 14 dodaje się § 14a w brzmieniu:

„§ 14a. Wykonawcy będącemu inwalidą I lub II grupy przysługuje płatny urlop dodatkowy w wymiarze 10 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym. Prawo do pierwszego urlopu dodatkowego wykonawca nabywa po przepracowaniu jednego roku od zaliczenia do I lub II grupy inwalidów.”

- 5) w § 17 ust. 2 skreśla się,
- 6) w § 31 w ust. 2 zdanie drugie skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

77

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad kredytowania budownictwa mieszkaniowego.

Na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56, z 1983 r. Nr 71, poz. 318 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) oraz w związku z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 lip-

ca 1987 r. w sprawie ogólnych zasad kredytowania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. Nr 23, poz. 132) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 5 w ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Wskaźniki te będą korygowane w określonym wyżej trybie, w razie podwyższenia cen czynników produkcji budowlanej.”

2) w § 7 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kredyt wykorzystany na budowę domów i lokali, wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 3, podlega umorzeniu w wysokości 20%, jeżeli dom lub lokal zostanie wybudowany i zasiedlony w ciągu 3 lat od daty otrzymania pozwolenia na budowę oraz przekazania państwowym lub spółdzielczym dysponentom dotychczas zajmowane wolnego mieszkania. Nie dotyczy to inwestorów, którzy otrzymali dotację budżetową na podstawie dotychczasowych przepisów.”

3) w § 12 w ust. 1 wyrazy „50%” zastępuje się wyrazami „70%”,

4) dotychczasową treść § 19 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. Inwestorzy budownictwa jednorodzinnego, którzy uzyskali kredyt bankowy w okresie od dnia 1 stycznia 1982 r. do dnia 31 grudnia 1985 r. i nie ukończyli budowy, mogą uzyskać w terminie do

dnia 31 grudnia 1988 r. kredyt uzupełniający na jej dokończenie w wysokości do 1 mln zł, oprocentowany w wysokości maksymalnej stawki ustalonej dla budownictwa mieszkaniowego.

3. Spłata kredytu, o którym mowa w ust. 2, wraz z należnymi odsetkami następuje w okresie do 20 lat.

4. Warunkiem przyznania kredytu, o którym mowa w ust. 2, jest zobowiązanie się inwestora do zakończenia budowy i zasiedlenia domu w okresie do dnia 31 grudnia 1988 r. W razie niedotrzymania tego terminu, kredyt wraz z odsetkami, w wysokości obowiązującej dla zadłużenia przeterminowanego, staje się natychmiast wymagalny.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

78

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1988 r.

w sprawie niektórych ulg i zwolnień finansowych dla wykonawców inwestycji w zakresie budownictwa mieszkaniowego oraz producentów materiałów i wyrobów na potrzeby budownictwa mieszkaniowego.

Na podstawie art. 32 pkt 2 lit. b) oraz art. 51 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77), art. 35 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181) oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1985 r. o Funduszu Obsługi Zadłużenia Zagranicznego (Dz. U. Nr 59, poz. 296 i z 1988 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1985 r. w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku (Dz. U. Nr 55, poz. 278, z 1986 r. Nr 47, poz. 232, z 1987 r. Nr 16, poz. 97 i Nr 27, poz. 152 oraz z 1988 r. Nr 3, poz. 11) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. 1. Dla jednostek gospodarczych, będących wykonawcami inwestycji w zakresie budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej, podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń zmniejsza się o 35% podstawy określonej w ust. 2, jeżeli jednostki te osiągnęły przyrost efektów rzeczowych w wysokości nie mniejszej niż określona w centralnym planie rocznym.

2. Podstawę zmniejszenia podatku stanowi część należnego podatku, odpowiadająca udziałowi procentowemu wartości sprzedaży obiektów budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej w wartości sprzedaży ogółem, obliczonej w cenach realizacji.”

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym (Dz. U. Nr 2, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Jednostkom gospodarczym będącym wykonawcami inwestycji w zakresie budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej przysługują ulgę w podatku dochodowym do wysokości 30% wartości kosztorysowej inwestycji własnych związanych z rozbudową zaplecza techniczno-produkcyjnego oraz wartości zakupów maszyn i urządzeń technologicznych, nie więcej jednak niż 25% należnego podatku dochodowego w roku podatkowym.

2. Ulga, o której mowa w ust. 1, przysługuje, jeżeli jednostki gospodarcze osiągnęły przyrost efektów rzeczowych w wysokości nie mniejszej niż określona w centralnym planie rocznym.

3. Jednostki gospodarcze uprawnione do korzystania z ulgi w podatku dochodowym, o której mowa w ust. 1, zawiadamiają właściwy organ podatkowy o realizacji inwestycji, dołączając do zawiadomienia opinię właściwego oddziału banku i podając osiągnięty przyrost efektów rzeczowych, o którym mowa w ust. 2.

4. Jednostka gospodarcza, która korzysta z ulgi, składa corocznie informację właściwemu organowi podatkowemu o zrealizowaniu założeń podanych w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 3, oraz rozliczenie z przysługującej ulgi.

5. Do ulgi, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. 1, 3 i 5—8.